

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 9.12.2015 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Renaty Gilové a přísedících Marie Kosarzové a Viléma Michaláka **t a k t o** :

Obžalovaný

Roman T.,

nar. xxx v xxx, bez zaměstnání, trvale bytem xxx, fakticky bytem xxx, toho času ve vazbě ve Vazební věznici xxx od 31.1.2015,

je v i n e n ,

ž e

dne 31.1.2015 kolem 19.30 hod. v xxx, na ul. xxx v Hotelovém domě xxx, na pokoji č. 535, v podnapilém stavu, s cílem svého vlastního sexuálního uspokojení, využívaje své fyzické převahy, v okamžiku, kdy poškozená Mária H., nar. xxx, odmítla jeho požadavek, aby s ní strávila další noc, tuto chytil za ramena a povalil ji na postel na záda, odkud se za neustálého volání o pomoc pokoušela vstát, na což reagoval tak,

že ji udeřil pěstí do levého oka, následně, když přes jeho opakované výzvy neustávala volat o pomoc, jí ovázal lepicí páskou hlavu tak, že jí překrývala ústa i nos, což jí znesnadňovalo dýchání, stáhl jí kalhoty i spodní kalhotky a v úmyslu na ní vykonat soulož, jí svými nohama roztáhl nohy a neleh na ni s obnaženým ztopořeným penisem, avšak vsunout pohlavní úd do její pochvy se mu díky aktivní obraně poškozené, která se ho snažila odstrčit a odkopnout, nepodařilo, kdy svého jednání zanechal až poté, co byl vyrušen klepáním na dveře, tímto jednáním způsobil Márii H. podlitinu pod levým okem, povrchové odřeniny na pravé tváři i hřbetu levé ruky a zejména pak posttraumatickou stresovou poruchu, v době prvního vyšetření znalcem dne 27.3.2015 se projevující vyplavením masivních pocitů studu a ztráty sebeúcty s uvědoměním si narušení sexuální integrity, s předpokladem, že prožitek ztráty duševní, sexuální a osobní integrity je natolik hluboký, že u poškozené, jakožto osobnosti s komplexním multitraumatem v anamnéze, bude mít trvalé devastující účinky v oblasti socializačních schopností, jejímž konkrétním projevem může být totální životní debakl včetně bezdomovectví, jakožto přímý důsledek jednání obžalovaného, přičemž posttraumatická stresová porucha přetrvávala nejméně do 23.11.2015 a u poškozené se zobrazovala nadále mimo jiné ve formě emocionální lability, tenze, úzkostného zpracování reality, pocitu viny, znovuprožívání traumatu a depresí,

t e d y

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, spáchal uvedený čin souloží a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví, jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

č í m ž s p á c h a l

pokus zvláště závažného zločinu znásilnění dle ustanovení § 21 odst. 1 trestního zákoníku k ustanovení § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku

a z a t o s e o d s u z u j e

podle § 185 odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody **v trvání 11 (jedenácti) roků.**

Podle § 56 odst. 2 písm. d) trestního zákoníku se pro účely výkonu tohoto trestu zařazuje **do věznice se zvýšenou ostrahou.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradu škody **Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, se sídlem Praha 3, Orlická 4/2020, IČ: 41 19 75 18, částku ve výši 2.278,- Kč.**

O d ů v o d n ě n í :

Na základě výsledku dokazování provedeného v rámci hlavního líčení soud zjistil a vzal za prokázaný následující skutkový děj:

Obžalovaný Roman T. se již v minulosti dostal do konfliktu se zákonem z důvodu své disponovanosti k impulsivnímu a násilnému jednání vůči ženám pod vlivem alkoholu v zátěžových partnerských situacích, o čemž svědčí jeho dřívější odsouzení pro trestný čin vraždy rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 11.10.2001, sp.zn. 36T 12/2001, kterého se dopustil vůči své manželce Monice T., jakož i následné násilné jednání v roce 2014 vůči přítelkyni Denise B., která však nedala posléze souhlas s trestním stíháním. Násilné sklony se u obžalovaného opět v plné šíři projevily dne 31.1.2015, kdy v podnapilém stavu kolem 19:30 hod. v xxx na ul. xxx, v Hotelovém domě xxx, na pokoji č. 535, s cílem svého vlastního sexuálního uspokojení, využívaje své fyzické převahy, v okamžiku, kdy poškozená Mária H., nar. xxx, odmítala jeho požadavek, aby s ním strávila další noc, tuto chytil za ramena a povalil ji na postel na záda, odkud se za neustálého volání o pomoc pokoušela vstát, na což reagoval tak, že ji udeřil pěstí do levého oka, následně, když přes jeho opakované výzvy neustávala volat o pomoc, jí ovázal lepící páskou hlavu tak, že jej překrývala ústa i nos, což jí znesnadňovalo dýchání, stáhl jí kalhoty i spodní kalhotky a v úmyslu na ní vykonat soulož jí svýma nohama roztáhl nohy, naléhal na ni s obnaženým ztopořeným penisem, avšak vsunout pohlavní úd do její pochvy se mu díky aktivní obraně poškozené, která se ho snažila odstrčit a odkopnout, nepodařilo, kdy svého jednání zanechal až poté, co byl vyrušen klepáním na dveře, tímto jednáním způsobil Márii H. podlitinu pod levým okem, povrchové odřenininy na pravé tváři i hřbetu (nesrozumitelné) levé ruky a zejména pak posttraumatickou stresovou poruchu, v době prvního vyšetření znalcem dne 27.3.2015 se projevující vyplavením masivních pocitů studu a ztráty sebeúcty s uvědoměním si narušení sexuální integrity, s předpokladem, že prožitek ztráty duševní, sexuální a osobní integrity je natolik hluboký, že u poškozené, jakožto osobnosti s komplexním multitraumatem v anamnéze, bude mít trvale devastující účinky v oblasti socializačních schopností, jejímž konkrétním projevem může být totální životní debakl včetně bezdomovectví, jakožto přímý důsledek jednání obžalovaného, přičemž posttraumatická stresová

porucha přetrvávala nejméně do 23.11.2015 a u poškozené se zobrazovala nadále mj. ve formě emoční labilita, tenze, úzkostného zpracování reality, pocitů viny, znovuprožívání traumatu a depresí.

Obžalovaný Roman T. u hlavního líčení i v přípravném řízení dne 15.6.2015 po upozornění na přísnější změnu právní kvalifikace využil zákonného práva plynoucího mu z ustanovení § 33 odst. 1 tr.ř. a nevypovídal. K žalované trestné činnosti se vyjádřil jen ve své prvotní výpovědi ze dne 1.2.2015, dne 15.6.2015 pak předložil orgánům činným v trestním řízení své písemné vyjádření k šetřené události, jak je založeno na č.l. 28 až 31 spisu. Ve zmíněné výpovědi popřel, že by chtěl kritického dne za použití násilí docílit s poškozenou pohlavního styku. Zdůraznil, že vzhledem k množství požitého alkoholu během dne by toho ani nebyl schopen. Připustil jen, že dne 31.1.2015 ve večerních hodinách došlo mezi ním a poškozenou ke konfliktu, během něhož ji fyzicky napadl a pokoušel se ji kolem hlavy omotat lepící páskou. Zdůraznil, že před vzetím do vazby bydlel na Hotelovém domě xxx v xxx, kde jej navštěvovala poškozená Mária H. již v dřívější době. Jmenovaná u něj na pokoji č. 535 přespávala z 30. na 31.1.2015. Stávali okolo osmé hodiny ranní, předtím mezi šestou až sedmou hodinou měli spolu nechráněný pohlavní styk, když kondom nikdy nepoužívá. Po snídani před desátou hodinou šli společně ven a u večerky poblíž Hotelového domu xxx potkali kamaráda, který měl láhev vodky, tu poté společně vypili. On navíc koupil sobě i poškozené 3 piva, které taktéž vypili a pak se složili ještě na jednu láhev 0,5 l vodky, z níž všichni upíjeli, ale celou ji nedopili. Následně se vrátil s poškozenou do hotelového domu, kde jí zaplatil další noc. Obžalovaný nebyl schopen uvést, v kolik hodin se tak stalo, vzhledem ke své podnapilosti si časové údaje příliš nevybavuje. Z výpovědi dále plyne, že na pokoji leželi a popíjeli víno, které již měl dříve zakoupené, celkem se jednalo o 6 dvoulitrových láhví vína, pak šli ještě za světla opět ven, poškozená H. tam potkala nějaké své kamarády, zůstala s nimi venku a on se vrátil na pokoj, kde opět pokračoval v pití vína. Časem se pak poškozená vrátila zpět k němu na pokoj, odemkla si vlastním klíčem. Na pokoji si sundala boty, kalhoty a jako obvykle si šla lehnout k němu do postele. Obžalovaný poznamenal, že při návštěvách vždy lehával s poškozenou v jedné posteli. Po nějaké době poškozená vstala a sdělila mu, že mu musí něco říci, on se díval v té době na televizi a stále popíjel víno. Připojila se k němu, společně vypili asi 4 skleničky vína, přičemž následně mu poškozená řekla, že přišla o další mobil a nové telefonní číslo, poté začala brečet a byla hysterická. Dle tvrzení obžalovaného v tomto stavu vylezla na otevřené okno a křičela, že skočí dolů, on ji stáhl zpět do pokoje. Následně se domnívala, že ji někdo z venku volá, šli to společně ven ověřit, v té době ještě bylo denní světlo, nikoho tam nezastihli a vrátili se zpět na pokoj, kde pokračovali v pití vína. Obžalovaný zdůraznil, že oba byli v té době již dost podnapilí, začali se kvůli něčemu hádat, poškozená se opět začala chovat hystericky, řvala a dala mu i facku, po které mu otekl ret. Chtěl poškozenou zklidnit, vyzýval ji, aby přestala křičet, protože se obával, aby ho nevyhodili z hotelového domu. Říkali, že pokud nepřestane křičet, zalepí jí ústa páskou. Vybavuje si, že poškozená křičela, že půjde pryč, dveře byly zamčené, klíč měl v kapse, jak obvykle, proto jí řekl, ať si vezme svůj klíč, poškozená ho však nebyla schopna najít. Na chvíli se potom ztišila, ale vzápětí začala znovu hlasitě křičet a nereagovala na jeho slova, že jí zalepí ústa a ostříhá vlasy. Za tohoto stavu věci, vytáhl skutečně ze skříně lepící pásku a tou jí polepil hlavně vlasy, přes ústa pásku neměla, protože se mu to pro podnapilost nepodařilo. Pak se jí snažil tu pásku, resp. izolepu z vlasů odstranit, což mu nešlo, proto se rozhodl, že pásku vystříhá. Vzal si nůžky a začal jí stříhat vlasy. Poškozená

přítom křičela, protože jí to zřejmě tahalo. Celou dobu byli na posteli. Vystříhané vlasy s páskou házel do koše nebo na podlahu, pak to chtěl spláchnout na WC. V momentě, kdy se nacházel na WC, tak uslyšel klepání na dveře. Chvíli mu to trvalo, než došel ke dveřím a odemkl. Při odemykání dveří poškozená seděla na posteli, vybírala si izolepu z vlasů a stále hystericky křičela. Za dveřmi stáli policisté. On měl na sobě v té době tepláky značky Adidas a triko ušpiněné od krve, neboť při stříhání vlasů se řízl nůžkami. Trenýrky neměl oblečené, ty na pokoji nikdy nenosí. Poškozená H. měla na sobě tričko a bílý svetr, kalhoty neměla oblečené, jelikož ty si u něj na pokoji pravidelně sundává. Závěrem obžalovaný zdůraznil, že pohlavní styk měl s poškozenou dne 31.1.2015 pouze jednou v ranních hodinách, přičemž se jednalo ze strany poškozené o dobrovolný pohlavní styk.

V podstatných bodech shodně vyznívá i písemné sdělení obžalovaného, v němž se podrobněji vyjadřuje ke kontaktům s poškozenou, potvrzuje, že jí sám nabídl dne 31.1.2015, aby u něj přespala ještě jednu noc, detailněji popisuje průběh toho dne zejména kontakty poškozené s dalšími muži, kteří s ní zřejmě chtěli mít i pohlavní styk. Dále zdůrazňuje, že poškozená je osobou psychicky labilnější, údajně již dvakrát až třikrát byla v PL Opava, protože ji manžel a bývalý přítel bili, až se z toho zhroutil. Uvádí, že poškozená stále vyhledávala nějaké mužské známosti a vedla vcelku nevázaný sexuální život. I on s ní měl v dřívější době několikrát pohlavní styk a platil jí po delší dobu ubytování v Hotelovém domě xxx, v následné době jej pak poškozená dále navštěvovala, měli kamarádské vztahy. Na své verzi obhajoby, že vůči poškozené Márii H. nepoužil násilí s cílem dosáhnout pohlavního styku, obžalovaný setrval i ve svém vyjádření k její výpovědi učiněné u hlavního líčení, v němž opět doznal, že ji kritického dne zbil, olepil ji hlavu páskou a stříhal jí vlasy, přičemž takto jednal jen z tohoto důvodu, že se poškozená chovala hystericky, hlučně, nedbala jeho výzev, aby se ztišila a on se obával, aby ho nevyhodili z ubytovny. Připustil, že z vazby poškozenou opakovaně písemně kontaktoval, v dopisech se jí omlouval za své jednání, konkrétně za to, že ji zbil a stříhal vlasy, rozhodně se však neomlouval za nic jiného.

Obžalovaný je z žalované trestné činnosti především usvědčován výpovědí **poškozené Márie H.** z přípravného řízení, kterou učinila v procesním postavení svědka krátce po události dne 17.2.2015. Tehdy svědkyně události popsala tak, že v pátek dne 29.1.2014 (správně má být pátek 30.1.2015 – viz. oznámení činu v kontextu s dalším obsahem výpovědi poškozené) přišla večer za obžalovaným Romanem T. do Hotelového domu xxx, on jí na recepci zaplatil pokoj a jako vždy ji ubytoval u sebe na pokoji č. 535. Klíče od pokoje jí recepční nedala, měl je jen obžalovaný. Společně odešli na pokoj, kde si povídali, poslouchali písničky a popíjeli alkohol s coca colou. Kolem půlnoci šli spát a přesto, že jsou na pokoji dvě postele, spali spolu v jedné posteli. Vždy to tak s obžalovaným dělali, protože se bojí sama spát. Na sobě měla oblečené červené triko, kalhotky a podprsenku. Pohlavní styk spolu neměli, obžalovaný ji pouze hladil po tváři, po těle nikoliv, byli jen kamarádi, říkala mu již dříve, že s ním nechce spát a on to vždy respektoval. Ráno po snídani ji obžalovaný prosil, aby u něho zůstala ještě jednu noc, sdělila mu, že o tom bude uvažovat. Potom šli spolu ven, u večerky nedaleko ubytovny potkali kamarády, kteří popíjeli vodku, přidali se k nim, obžalovaný s nimi popíjel vodku, ale ona pila jen pivo, které jí obžalovaný koupil, vypila asi 3. Zdrželi se tam až do odpoledne, pak se vrátili společně s obžalovaným zpět na pokoj. Připravila jim jídlo chleba s paštikou. Na pokoji

v té době nepila žádný alkohol, pouze dopíjela to třetí pivo z venku. Obžalovaný byl hodně opilý z toho popíjení vodky, kolik jí vypil, nebyla svědkyně schopna uvést. Kolem 16 hodin šli spolu zase k večerce, kde s dalšími kamarády opět popíjeli alkohol. Tehdy pili s obžalovaným víno, které koupil ve večerce, jednalo se o dvoulitrovou láhev. Když už byla tma, řekla obžalovanému, aby se šel prospat na pokoj, že za ním pak přijde, což on učinil a odešel. Ona zůstala u večerky ještě s Jakubem K., Jakubem B. a jistým Tomášem, jehož příjmení nezná. Ti jí nabídli, že může jít přespat k nim do bytu, nechtělo se jí totiž už vracet k obžalovanému. Šla tedy s nimi, opět tam popíjeli víno, s žádným ze zmíněných mužů neměla ten večer pohlavní styk. Kolem šesté hodiny večer, možná i později se rozhodla, že si zajde na pokoj obžalovaného pro svou tašku, kde mj. měla i osobní doklady. Přes recepci ji pustili, protože jí obžalovaný zaplatil další noc. Při jejím příchodu byl pokoj zamčený, klíč neměla, na zaklepání jí však obžalovaný otevřel dveře, na sobě měl oblečené triko a tepláky, zřejmě se díval předtím na televizi. Poškozená poznamenala, že hned, jak vešla dovnitř, obžalovaný zamkl dveře a klíče nechal v zámku. Posadili se na postel, chvíli si povídali, domnívá se, že si nesundávala ani bundu a obžalovanému sdělila, že chce odejít, že u něj nebude přespávat, načež jí on začal přemlouvat, ať neodchází a zůstane s ním. Ona si to nepřála, opakovaně obžalovanému sdělila, že odchází a když se zvedla z postele a chtěla z pokoje skutečně odejít, obžalovaný také vstal, povlal ji zpět na postel, což se pak opakovalo několikrát, bránil jí v odchodu, začal být protivný a choval se tak, jak ho předtím neznala. Začal najednou zuřit a říkal jí, že nikam nepůjde. Když zase vstala, strčil ji do ramen, až upadla na postel na záda. Začala proto křičet, volat o pomoc, podařilo se jí opět postavit, načež jí obžalovaný udeřil silně pěstí do levého oka. Po té ráně jí bolelo oko i hlava, pod okem se jí vytvořila modřina. Stále křičela o pomoc, přičemž obžalovaný ji vyzýval, aby byla potichu a nakonec vytáhl ze šuplíku lepící pásku, kterou jí omotal celou hlavu, ústa i nos, aby nemohla křičet. Špatně se jí dýchalo, na což obžalovaný nereagoval. Žádala jej, aby toho jednání zanechal, stále se snažila volat o pomoc, odžduchovala ho od sebe a bránila se i kopáním. Klíč od pokoje po jeho uzamčení sice ponechal obžalovaný ve dveřích, ale ona se k němu nemohla fakticky dostat, protože jí v tom obviněný bránil. Obžalovaný byl silnější, takže se mu podařilo ji přemocet a posléze ji povlal na postel tak, že ležela na zádech, následně jí stáhl rychle kalhoty cca po kotníky, pak jí rukou roztrhl i kalhotky, odhodil je vedle na postel a za této situace si na ni lehl. Svědkyně zdůraznila, že vše mělo velmi rychlý spád, detailně to proto není schopna popsat, vybavuje si však, že obžalovaný měl na sobě tepláky a když na ni naléhal, měl je trochu stažené tak, že viděla, že má ztopořený penis venku. Nedokázala však s jistotou říci, zda penisem vnikl do její pochvy či nikoliv, pamatuje si pouze to, že jí to bolelo, tak asi ano. Zda měl nasazený kondom, také neví. Obžalovaný na ni takto obnažený ležel, ona ho odstrkovala, bránila se, ale on byl silnější. Jednání zanechal až v okamžiku, kdy někdo začal klepat na dveře, tehdy obžalovaný vstal, oblékl se, vyndal ze šuplíku nůžky a začal jí pásku na hlavě stříhat, přičemž ji pobízel, aby si ji rychle odstranila. Pak začal pásku i s vlasy uklízet. Z jednání obžalovaného byla v šoku, nůžkami jí způsobil i drobné krvácející zranění na pravé tváři. Po nějaké době dveře otevřel a tehdy byla velmi ráda, že za dveřmi stojí policisté a přišli jí na pomoc. Od té doby má z obžalovaného hrozný strach. Sice ten je teď zavřený, ale netuší, co se s ním bude dít, až bude propuštěn na svobodu. Obžalovaný se nikdy předtím takto k ní nechoval, nedokáže si vysvětlit, proč najednou na ni byl tak zlý, agresivní a nedbal jejich výzev, aby jednání zanechal. Poznamenala, že z její strany to nebyla žádná ojedinělá přítomnost na pokoji obývaným obžalovaným, chodila za ním na ubytovnu často,

přespávala tam, nebyl mezi nimi však žádný bližší milenecký vztah, byli pouze kamarádi. Návštěvy vždy probíhaly stejně, poslouchali písničky, povídali si, popíjeli alkohol a pak si šli lehnout. Vždy spolu spali v jedné posteli, protože, jak již bylo zmíněno shora, svědkyně nerada spí sama. Dále tvrdí, že jen jednou s obžalovaným měla pohlavní styk, mělo k tomu dojít loni v létě, jednalo se o dobrovolný, z obou stran chtěný nechráněný pohlavní styk. Obžalovaného zná po dobu cca 2 let. Poškozená dále nedokázala vysvětlit, jak se do její pochvy dostal kondom, který byl nalezen při gynekologické prohlídce po činu. Uvedla, že před inkriminovanou událostí měla pohlavní styk asi před měsícem s Jakubem K., kondom však nepoužívali a také si nevšimla toho, že by jej měl obžalovaný při činu nasazen. Obecně nikdy neměla pohlavní styk s někým, kdo by používal kondom. Kromě toho bylo z výpovědi svědkyně zjištěno, že při návštěvách obžalovaného nosila vždy kalhotky, podprsenku a tričko, v podprsence i spala. Obžalovaný nosil tepláky a tričko, spal v triku a trenýrkách. Nikdy vedle sebe nespali nazí. V důsledku protiprávního jednání obžalovaného měla poškozené kalhotky, bundu ušpiněnou od krve, bolela jí hlava, měla modřinu pod levým okem a také ji bolelo přirození, ale nekrvácela. Co se týče bolesti hlavy, ta přetrvávala až do dne konání výslechu poškozené. Ošetřená byla pouze bezprostředně po podání oznámení, následně nikde jinde u lékaře nebyla. Násilné jednání obžalovaného jí přivodilo též potíže se spaním, událost se jí stále vybavuje. Kritického dne ve večerních hodinách se necítila opilá, vše si uvědomovala. Připustila, že kromě alkoholu v sobotu dopoledne ona i obžalovaný kouřili marihuanu. V rámci hlavního líčení svědkyně zdůraznila, že se zcela setrvává na své výpovědi z února 2015, neboť vypovídala krátce po události a lépe si pamatovala, jak vše proběhlo. Následné kontakty a vztah, jenž ji pojal s obžalovaným Romanem T., vylíčila v podstatě shodně jak v přípravném řízení včetně toho, jakým způsobem se k ní choval ve večerních hodinách dne 31.1.2015, kdy došlo ke kritické události za situace, kdy mu oznámila, že u něj nepřespí a chtěla se z pokoje vzdálit. Zdůraznila, že obžalovaný ji opakovaně pováhal na postel, pak si stáhl tepláky ke kolenům, celou váhou na ni naléhal i s obnaženým pohlavním údem, ale zda do ní vnikl, nebyla schopna uvést. Po celou dobu se obžalovanému bránila tak, že jej odstrkovala, kopala ho, řvala, ať ji nechá a dá jí pokoj, že chce odejít pryč, ale obžalovaný jí to neumožnil. Naopak v době, když uslyšeli bušení na dveře, stále ležel na ní s obnaženým penisem a na vzniklou situaci reagoval tak, že začal hysterčit, začal jí stříhat pásku omotanou na hlavě včetně vlasů, pak se snažil toto rychle uklidit do koupelky s WC a teprve pak šel odemknout dveře. Dále soud z této výpovědi svědkyně zjistil, že kritického dne ani den předtím s nikým pohlavní styk neměla, v dřívější době před události intimně žila s Martinem B., poté s dalším přítelem Jakubem K., přičemž poslední pohlavní styk s ním měla asi týden před kritickou událostí, přesně si to však nepamatuje. Připustila, že i s obžalovaným měla jednou pohlavní styk. Zdůraznila, že na kondomy je alergická, proto ho její partneři nikdy nepoužívali při pohlavním styku, zda jej měl dne 31.1.2015 obžalovaný, není schopna uvést pro rychlý spád události i šok, v němž se v důsledku jednání obžalovaného nacházela. Nad rámec přípravného řízení dále doplnila, že v následné době po činu byla v pracovní neschopnosti pro bolesti zad, což mělo souvislost s tím, že jí končila pracovní smlouva. Při kontrole u praktického lékaře se zmínila i o tom, co se stalo, že má problémy se spaním a ten jí předepsal nějaké léky na spaní. Léky brala přibližně 1 měsíc, pomáhaly jí. Po události měla i další psychické problémy, bála se vycházet sama ven, stále měla před očima, co se jí stalo, vracelo se jí to a vyvolávalo i problémy se spánkem. Když dnes vidí něco špatného, nějaký konflikt, hned se rozbere, roztřepe a velmi se bojí setkání s obžalovaným. Dále z této

výpovědi soud zjistil, že obžalovaný jí napsal z vazby dopis i přání k narozeninám, kde mj. píše, že jí má stále rád a hodně záleží na tom, jak se zachová, což pochopila tak, že mínil tím, jak se zachová u soudu. Po výslechu v noci ze dne 31.1.2015 na 1.2.2015 byla policisty v pozdních nočních hodinách, resp. časných ranních hodinách dovezena k Hotelovému domu xxx, kde posléze přespala u jednoho kamaráda, když neměla kde spát a on ji přesvědčil, aby nezůstala sama venku. Oproti tvrzení obžalovaného svědkyně zdůraznila, že nikdy nebyla hospitalizována v Psychiatrické léčebně v Opavě a taktéž se kritického dne nepokoušela vyskočit z okna v pokoji obývaném obžalovaným.

Obžalovaný je z protiprávního jednání dále usvědčován výpovědí **svědka Jaroslava F.**, policisty, jenž prováděl zákrok na místě činu. Jmenovaný v přípravném řízení i u hlavního líčení shodně potvrdil, že dne 31.1.2015 měl noční směnu, hlídkoval společně s kolegou pprap. Pavlem S., přičemž mezi 19 až 20 hodinou jím bylo služební vysílačkou oznámeno, že na Hotelovém domě xxx v 5. patře volá nějaká žena o pomoc, proto se na označené místo ihned vydali. Dostavili se tam jako první hlídka kolem 20 hodiny, ve zmíněném patře je již čekal oznamovatel a pracovník ochrany ubytovny. Ukázali jim pokoj, odkud volánío pomoc zaznívalo. Když s kolegou přistoupili k vstupním dveřím vedoucím do označeného pokoje, slyšeli za dveřmi pláč ženy, jinak nic. Po dobu asi 2 minut opakovaně vyzývali osoby uvnitř k otevření dveří se slovy „tady Policie ČR“. Teprve asi po 2 až 3 minutách jim otevřel menší holohlavý muž, uváděl, že se nic neděje, že je vše v pořádku a delší dobu neotevíral pouze z toho důvodu, že byl na záchodě. V zápětí, jak to dořekl, odešel zpět na WC a bylo slyšet, jak splachuje. Šel za ním a viděl, že se snaží spláchnout věci nesouvisející s běžnou potřebou. Kolega se v mezidobí staral o ženu v pokoji, snažil se ji uklidnit. Při jejich vstupu do pokoje žena seděla na posteli, byla od krve, ve vlasech měla lepící pásku, vlasy byly postříhané a na sobě měla zapnutou bílou bundu, od pasu dolů byla úplně nahá bez spodního prádla. Bundu měla ušpiněnou od krve a na tváři měla nějakou drobnou ranku, ze které krvácela. Seděla na posteli blíže k dveřím, zády natočená k nim. Vedle ženy se nacházela na posteli rozstříhaná lepící páska z černé barvy s kousky vlasů. Těch tam bylo hodně. Svědek potvrdil, že tam viděl i dámské kalhotky, nevybavuje si již, zda ležely na posteli nebo vedle ženy na zemi, nezkoumal, v jakém byly stavu. Žena byla evidentně v šoku, nebyla schopna říci jim ani své jméno, jen plakala a stále opakovala, že chtěla jít ven z místnosti. Před obžalovaným, jenž se nacházel v místnosti, se evidentně bála cokoliv říct, uváděla, že nic nechce, že je všechno v pořádku. Když byl následně muž odveden z místnosti další policejní hlídkou, stále tato žena ještě nebyla schopna mluvit, nebyla schopna uvést ani jméno a datum narození. Ženu se snažili uklidnit, protože opakovala, že chce jít pryč, že už ho nechce vidět, že ho nechce potkat. Teprve časem se jim podařilo ji uklidnit do té míry, že byla schopna uvést jméno a datum narození, ale o události stále nechtěla hovořit. Vzhledem k jejímu stavu přivolali lékařskou pomoc a nechali ji, aby si oblékla kalhoty. Než se na místo činu dostavil lékař, kolega zjistil, že v záchodové míse je lepící páska s vlasy. Dále vedle postele na zemi ležel velký motouz šňůry na prádlo. V mezidobí se poškozená uklidnila a začala jim útržkovitě vykládat, co se stalo. Takto zjistili, že muž, kterého zastihli na pokoji, byl její kamarád, který jí předchozího dne zaplatil pobyt na ubytovně, že u něj přespala a následně spolu celý den popíjeli, což se potvrdilo i dechovou zkouškou, kterou u ženy provedli, kdy jí naměřili 2,66 promile alkoholu v dechu. Svědkyně uváděla, že popisovaného dne chtěla odejít a ve chvíli, kdy stála u dveří a řekla obžalovanému, že odchází, tak on ji strhl na postel, začal ji

hlavu olepovat lepící páskou, aby nemohla křičet, protože ona se začala bránit a křičela o pomoc. Obžalovaného vyzývala, aby svého jednání zanechal a choval se normálně, on však na to nereagoval a dal jí oblepovat hlavu, v důsledku čehož se začala dusit, protože nemohla pořádně dýchat. Snažila se pásku rozkousat, aby si usnadnila dýchání, ale obžalovaný ji udeřil pěstí do obličeje, do trupu a přestože volala o pomoc, jí stáhl kalhoty a kalhotky a dle vyjádření poškozené se jí snažil znásilnit. Neřekla jim přímo, že by došlo k pohlavnímu styku, jen že se o to snažil, obecně se nechtěla na toto téma příliš rozvádět. Dále uvedla, že kromě volání o pomoc křičela rovněž „nepíchej mě“, což potvrdili i svědci, konkrétně oznamovatel, jenž to slyšel v době, kdy stál za dveřmi. Dále ze sdělení napadené ženy zjistili, že obžalovaný tohoto jednání zanechal až poté, co uslyšel klepání na dveře, na což reagoval tak, že jí začal rozstříhávat pásku z obličeje a snažil se po sobě uklidit, spláchnout pásku s vlasy na záchodě. Svědek zdůraznil, že napadená byla po celou dobu silně rozrušena, informace jim sdělovala útržkovitě, v okamžiku, kdy uslyšela hlas obžalovaného z chodby, tak se zcela roztrásla a žádala je, ať ho nepouští dovnitř, evidentně z něho měla strach. V mezidobí se jeho kolega bavil s oznamovatelem, jenž mu sdělil, že z pokoje slyšel pláč ženy a volání o pomoc a taktéž zcela zřetelně slyšel, jak žena uvádí „nepíchej mě“. Dle sdělení muže z ochranky měl být zrovna na obchůzce na zmíněném patře, když ho oslovil oznamovatel, že se na pokoji obžalovaného něco děje. Šel ke dveřím zjistit, co se děje a že ženě pomůže, ale právě v tu chvíli se dostavili na místo oni, tak jim do toho již nezasahoval. Dále svědek poznamenal, že při jejich příchodu byl pokoj zamčený, protože když za nimi stáli, slyšeli, jak dveře pokoje někdo odemkává. V pokoji byl nepořádek, kromě láhve s pivem si však žádných jiných láhví od alkoholu nevšiml. V neposlední řadě svědek zdůraznil, že poškozená, přestože mluvila útržkovitě, tak mluvila stále stejně a její výpověď dávala smysl, zatímco obžalovaný výpověď neustále měnil, např. zprvu uváděl, že žena chtěla sama ostříhat, tak ji stříhal, oproti tomu při eskortě tvrdil, že žena dělala blbosti, tak ji uklidňoval, chtěl ať svého jednání zanechá, že ji jinak ostříhá. Ze sdělení ženy měli informaci, že celý den popíjeli alkohol a že bere antibiotika předepsané lékařem. Je však přesvědčen, že chování ženy po činu bylo výsledkem šoku, který prožila, ve své praxi se nikdy nesetkal s tím, aby osoba reagovala po požití drog i alkoholu, jak poškozená. U hlavního líčení doplnil, že se mu nejevilo, že by byl obžalovaný silně opilý, po jejich příchodu se také nechoval agresivně, byl vcelku klidný, ale vůči napadené ženě se choval strašně chladnokrevně, jako že se nic neděje. V době jejich zákroků měla žena na sobě oblečenou po celou dobu bundu, od pasu dolů byla nahá. V průběhu zákroku se poškozená nesnažila jim utéci z místa činu, celou dobu byla s nimi, jak již bylo zdůrazněno, bála se a rozhodně ani neměla žádné tendence se vzdálit. Není pravdou tvrzení obžalovaného u hlavního líčení, že ji museli honit kolem xxxu.

Z výpovědi **svědka Františka T.**, strážného v Hotelovém domě xxx, soud zjistil, že inkriminovaného dne měl noční směnu. K pokoji obžalovaného T. byl přivolán některým z ubytovaných, po příchodu slyšel za dveřmi pláč ženy a volání o pomoc. Ve chvíli, kdy zaklepal na dveře, se dostavila na místo policie, proto se již dál neangažoval. Při zákroku policie jen asistoval. Obžalovaný T. po výzvě policie dveře odemkl, na pokoji se nacházel s poškozenou, kterou tam viděl již vícekrát. Seděla na posteli, na sobě měla triko a kalhoty, v té souvislosti však svědek poznamenal, že si to přesně nevybavuje a není si tím zcela jist. Každopádně dle jeho výpovědi byla žena rozcuchaná a tekla jí krev v obličeji. Při rozhovoru policisty s ženou slyšel, že se jí snažil obžalovaný znásilnit a že jí ovázal hlavu nějakou páskou, kterou jí po zaklepaní

na dveře začal strhávat. Obžalovaný i poškozená byli v podnapilém stavu. Popisovaný incident se stal kolem 20 hodin, šetření na místě pak trvalo cca do půl noci. Dále svědek uvedl, že obžalovaný T. bydlel na ubytovně asi 2 až 3 roky. Když byl opilý, choval se agresivně, dělal nepořádek, rušil noční klid, několikrát s ním řešil různé incidenty. Za střízlivá s ním nebyly problémy. V minulosti s ním řešil incidenty, které měl s jeho předešlou přítelkyní, několikrát ji zbil, nakonec spáchala sebevraždu na hotelovém pokoji. Svědek rovněž uvedl, že poškozená docházela na ubytovnu i za dalšími muži, nejen za obžalovaným T., žádný incident s ní nikdy neřešil. Poškozená dle mínění svědka obžalovaného spíše využívala, on jí několikrát zaplatil ubytování, když neměla kde spát, kupoval jí alkohol a zřejmě si myslel, že z toho tzv. něco bude. Za střízlivá se k sobě chovali kamarádsky, když byli opilí, tak se k ní obžalovaný choval agresivněji, tahal ji za ruku, aby šla s ním, nechtěl, aby někde odcházela apod. Ohledně kritického dne si pamatuje, že večer poškozená přišla na recepci s nějakým klukem, který tvrdil, že je její přítel, nechala si zavolat obžalovaného s tím, že nemá kde být, tak on jí zaplatil ubytování, přičemž ten její údajný přítel odešel. V rámci hlavního líčení svědek dodal, že po příchodu ke dveřím pokoje obžalovaného T. slyšel nejen pláč ženy a volání o pomoc, ale rovněž slova „nech mě být, proč mi to děláš“. V přípravném řízení se o tom nezmínil, neboť nebyl v tomto směru vyslyšajícím tázán, ale je si jist, že tato slova zazněla. V době následné viděl poškozenou potulovat se okolo Hotelového domu xxx jen jednou, asi 14 dní po incidentu, dovnitř však nešla, tehdy ji tam sháněla hlídka Policie ČR.

Svědčyně Danuše S., recepční v Hotelovém domě xxx, v přípravném řízení i u hlavního líčení vypověděla, že obžalovaný Roman T. bydlel na této ubytovně dlouhodobě, minimálně od roku 2013, kdy začala pracovat jako recepční. Nebyly s ním žádné problémy. Poškozená Mária H. bydlela na ubytovně někdy od léta roku 2014 se svým přítelem a dle jejího vnímání byla taková trochu divoká. Když její přítel byl v práci, tak se scházela s obžalovaným, byl mezi nimi dobrý přátelský vztah, on jí všechno platil a jí se to líbilo. Poškozená pobyt v hotelovém domě ukončila někdy na podzim 2014, i poté však občas za obžalovaným T. na ubytovnu docházela, stávalo se tak jednou až dvakrát za měsíc. Ubytování v těchto případech za ni vždy platil obžalovaný. Nikdy neviděla, že by mezi nimi došlo k nějakému konfliktu, naopak se k sobě chovali jako dvě hrdličky, drželi se za ruku, objímali se a takto se k sobě chovali až do konce ledna 2015. Oba měli kladný vztah k alkoholu a prakticky pokaždé, když přišla poškozená za obžalovaným, spolu popíjeli, alkohol si kupovali i na recepci. Pokud jde o den, kdy došlo mezi nimi ke konfliktu, jenž je předmětem trestního řízení, svědkyně vypověděla, že měla ranní službu, která jí končila v 17:45 hod. Na konci směny se na recepci obžalovaný sháněl po klíči s tím, že poškozená odešla s nějakými mladými muži a vzala si i jeho klíč. Skutečně ji předtím viděla odcházet z ubytovny se dvěma mladíky, které neznala. Při odchodu jí poškozená žádný klíč neodevzdala. Svědkyně zdůraznila, že druhý klíč od pokoje poškozené nedávala, klíč měl pouze obžalovaný. Pokud se poškozená na ubytovně ubytovávala při její službě, pak měla samostatný pokoj, od kterého by měla svůj vlastní klíč. Ač měla svůj pokoj, zdržovala se na pokoji obžalovaného, jenž bydlel ve třetím patře a ona jako recepční viděla, že jede výtahem právě do třetího patra. Na konci služby popisovaného dne ji pak obžalovaný T. ukazoval, že už své klíče má. Dále svědkyně poznamenala, že poškozená s obžalovaným se k sobě za střízlivá chovali jako kamarádi, když však byli pod vlivem alkoholu, pak se měli k sobě více. Následující den po incidentu pak viděla ráno poškozenou H., jak odjížděla z 8. patra, měla celý rozbitý obličej, modřiny, na nic si

však nestěžovala, jen ji pozdravila. U hlavního líčení svědkyně zdůraznila, že poškozené nevydala klíče od pokoje obžalovaného, klíč byl vydán pouze obžalovanému a druhý klíč visel na recepci. Od inkriminované události přestala poškozená na ubytovnu docházet, do dne konání hlavního líčení ji tam viděla pouze jednou asi před dvěma měsíci, tehdy jí byl zaplacený nocleh opět mužem, jenž byl dlouhodobě ubytován v Hotelovém domě xxx.

Další podstatné poznatky pro posouzení této trestní věci soud zjistil ze **znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinické psychologie, vypracovaného na poškozenou Márii H. znalci MUDr. Richardem Bosákem a Mgr. Michaelou Mrowetz.** Z písemného vyhotovení znaleckého posudku, včetně dodatku zpracovaného znalcem MUDr. Richardem Bosákem dne 29.11.2015 po opětovném vyšetření poškozené, jakož i z výpovědi znalců u hlavního líčení, plyne, že u poškozené nebyla v době spáchání trestného činu prokázána kvalifikovaná duševní choroba ve smyslu procesuální psychózy ani kvalifikovaná duševní porucha ve smyslu intelektové nedostačilosti, rovněž tak nebyla prokázána závislost na návykových látkách včetně alkoholu. Intelektová kapacita poškozené se jeví dle parciálně aplikované testové metody a dále dle klinické a anamnestické části v širší normě ve spodní úrovni, její schopnost o zážitcích objektivně vypovídat je v obecné úrovni průměrná, specificky vzhledem k vyšetřované události je masivně ovlivněna aktuální poststresovou reakcí s vyplavením masivních pocitů studu a ztráty sebeúcty s uvědoměním si narušení sexuální integrity, která je vzhledem k popisovanému naprosto adekvátní a vykazuje rysy faktoru specifické psychologické věrohodnosti. Psychologické faktory obecné věrohodnosti jsou u poškozené mírně snížené slabostí ega vzhledem k silným traumatizujícím událostem v anamnéze vedoucím k emocionální deprivaci. Specifické faktory psychologické věrohodnosti se jeví dobré, reakce na vyplavování prožívaného stresu jsou přiměřené a adekvátní. Pokud jde o míru a srozumitelnost vyjádření nesouhlasu s činností obžalovaného ze strany poškozené, tato je hodnocena jako adekvátní projev odporu s aktivitou spočívající v dušení, lepení pásky k hlavě, řezání vlasů a penetrace. Vzhledem k možnému ovlivnění psychoaktivní látkou a alkoholem míra vyjádření odporu k sexuální aktivitě ve dni před vytýkaným jednáním se jeví jako nesrozumitelná a komplikovaná neschopnosti odpor vyjádřit. Je zdůrazněno, že poškozená i v průběhu znaleckého vyšetření projevovала masivní reakci na uvědoměním si hluboké stresové situace – ztráty tělesné, duševní i sexuální integrity při vytýkaném činu, byla zaplavována masivními pocity studu. Aktuálně při vyšetření dne 27.3.2015 splňovala kritéria pro posttraumatickou reakci v plném rozsahu s tím, že následky jsou schůdně nehodnotitelné, doporučeno bylo zkoumání s minimálním půlročním odstupem, nicméně bylo zdůrazněno, že každá další expozice posuzované se situací ztráty duševní integrity může způsobovat další vysoké riziko retraumatizace. Je vyjádřen závěr, že lze hypoteticky předpokládat a je tento fakt empiricky i metodicky podložen, že prožitek ztráty duševní, sexuální a osobní integrity je natolik hluboký, že u osobnosti s komplexním multitraumatem v anamnéze (ztrátou primárních vztahových vazeb v raném dětství, institucionalizační výchovou) může mít trvalé devastující účinky vedoucí k narušení již tak chatrných socializačních schopností. Je poukazováno, že poškozená aktuálně byla v pracovní neschopnosti, neplánovala návrat do práce, jako jedné z mála sociálně a společensky akceptovaných aktivit v jejím životě, což může vést k totálnímu životnímu debaklu s jasnou návazností na vyšetřovaný čin a možnému bezdomovectví. V neposlední řadě pak znalci zdůraznili, že pokládají

možnost konfrontace poškozené s obžalovaným u soudu jako moment možné silné retraumatizace, a proto konfrontaci i přítomnost v jedné místnosti s obžalovaným zásadně nedoporučují. U hlavního líčení dne 10.11.2015 znalec psychiatr MUDr. Richard Bosák doplnil, že posttraumatická stresová reakce, kterou u poškozené konstatovali při vyšetření dne 27.3.2015 přechází do posttraumatické stresové poruchy, přičemž v době vyšetření byla splněna všechna kritéria této poruchy vyjma kritéria časového, kdy se vyžaduje, aby potíže trvaly nejméně 3 měsíce. Už v té době však bylo možno důvodně předpokládat, že stav poškozené se v době do uplynutí této lhůty zásadně nezmění. U poškozené docházelo v důsledku prožitého hlubokého stresu při šetřené události k následnému znovuprožívání tohoto traumatu, narušení spánku, strachu o sebe i panického strachu z kontaktu s obžalovaným dále ke ztrátě důvěry v muže, což bylo dominantní i při reakci na znalce v souvislosti se znaleckým vyšetřením, depresím, přecitlivělosti k tématům prožitého stresu apod. Znalec psychiatr zároveň zdůraznil, že způsob života, jaký poškozený vedla, její dosavadní poněkud uvolněnější vztahy k mužům neměly žádný vliv na rozvoj symptomu posttraumatické stresové poruchy. Znalkyně psycholožka Mgr. Michaela Mrowetz doplnila, že u poškozené nebyly shledány sklony záměrně zkreslovat prožité události a snaha přitížit obžalovanému, naopak měla tendenci spíše na kontaktech s obžalovaným hledat nějaká pozitiva, motiv msty u ní nebyl shledán. Z psychologického hlediska byly u poškozené v době vyšetření splněny všechny kritéria rozvinuté posttraumatické stresové poruchy vyjma již zmíněného časového hlediska, traumatizace u poškozené byla velmi průkazná, přičemž značně masivní bylo zejména znovuprožívání, její iritabilita neboli přecitlivělost a panický strach z možného setkání se s obžalovaným čili syndrom vyhýbání se. V dodatku znaleckého posudku ze dne 29.11.2015, jenž byl znalcem MUDr. Richardem Bosákem podán po opakovaném vyšetření poškozené Márie H., se konstatuje, že příznaky posttraumatické stresové poruchy se objevily v době do 6 měsíců po činu a i v době opakovaného znaleckého vyšetření přetrvávaly, tudíž jsou u poškozené splněna všechna kritéria jak pro akutní, tak pro chronickou stresovou poruchu, protože příznaky přetrvávaly po dobu delší 3 měsíců. Dle dynamiky zachycené při znaleckém zkoumání v odstupu je patrný rozvoj stenické reakce. Posttraumatická stresová porucha se i v období opakovaného znaleckého vyšetření projevovala emocionální labilitou, převládající tenzí a úzkostným až hypersenzitivním zpracováváním reality s projevem stresových a posttraumatických faktorů v úrovni kvality osobnosti. V době opakovaného vyšetření dne 23.11.2015 syndromy posttraumatické stresové poruchy se již vyskytovaly v intenzitě odeznívání. Posttraumatická stresová porucha se řadí mezi poruchy dlouhotrvající.

Z dalšího **znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, jakož i z výpovědi znalce MUDr. Karla Kunčara**, u hlavního líčení bylo zjištěno, že obžalovaný Roman T. v době spáchání trestného činu netrpěl duševní chorobou nebo poruchou, nešlo u něj ani o závislost na návykových látkách nebo alkoholu, jednalo se pouze o specifický stav ovlivnění alkoholem, konkrétně prostou opilostí středního stupně. Obžalovaný rovněž netrpí sexuální poruchou nebo sexuální deviací. Jeho jednání v době spáchání trestného činu nevyplývalo ze sexuální poruchy, a proto není navrhováno v tomto směru žádné opatření. Schopnost obžalovaného v době spáchání činu rozpoznat protiprávnost jednání byla plně zachována. Jeho ovládací schopnosti pak byly sníženy lehce, nepodstatným způsobem z důvodu prosté opilosti středního stupně. Obžalovaný je schopen chápat

smysl trestního řízení a účinně se hájit. Jeho pobyt na svobodě z lékařského hlediska není nebezpečný, nevyžaduje ochranné léčení a nejsou dány ani podmínky pro uložení zabezpečovací detence.

Znalkyně psycholožka Mgr. Nina Grossmannová charakterizovala obžalovaného jako osobu jednoduše strukturovanou, slabě rozlišitelnou v jednotlivých aspektech. V rovině sociální je osobnost obžalovaného mělce družná, se zájmem o kontakty s okolím. Z emocí je patrná nevyzrálость, snadná vychýlitelnost k afektu. Má náhled na problematické momenty svého fungování, oblast vůle a motivace jsou však laxní a povolné. V hodnotovém spektru u obžalovaného nyní dominuje nezacilenost, sklon improvizovat, pasivita a chudost životního stylu. Nadání se u něj pohybuje celkově v pásmu podprůměru, úsudek má praktický, reálně ukotvený bez známek narušení a bez forenzně významných úbytků. Má základní povědomí o žádoucích normách v sociálu. Nebyla u něj zachycena zvýšená míra sugestibility. Formát osobnosti, jenž je primárně jednoduchý, je dále ochuzen kvalitou sociálního prostředí, ve kterém se obžalovaný poslední roky pohybuje a kterému se v řadě ohledů přizpůsobuje. Negativní dopad na jeho kvalitu má i pravidelná konzumace alkoholu. Vzhledem k tomu, že obžalovaný se jeví jako osoba snadno vychýlitelná, jak již bylo konstatováno shora, má dle znalkyně sklony podléhat impulsům, zejména v zátěžových partnerských situacích a je-li přítomen faktor alkoholu. Za těchto situací se pak může projevovat agresivně jak verbálně, tak i fyzicky. Za běžných podmínek a za střízlivá lze očekávat spíše přechodné dráždivé projevy, které jsou usměrnitelné. Vztah obžalovaného ke společnosti je indiferentní, bez zájmu o širší dění a z povrchní kritičnosti poměrů. Vazby na primární rodinu byly ukončeny úmrtím blízkých osob, vazby se syny jsou po smrti jejich matky přerušeny. V sociálu je schopen díky své družné extravertní povaze navazovat plošně mělké vazby v prostředí, ve kterém se vyskytuje. Po většinou tyto vazby jsou nekonfliktní, pokud do nich nevstupuje konzumace alkoholu. Po návratu z výkonu trestu je pohotovost pasivně se adaptovat na prostředí ubytoven a zvýšenou konzumaci alkoholu jako hlavní volnočasovou náplň. Pokud jde o rovinu partnerskou, má zde tendence navazovat vztahy s osobami s rysy nestálostí, nespolehlivosti, kam spadá i abúzus alkoholu, promiskuita. V těchto vztazích je schopen se chovat jak kamarádsky, podpůrně a velkoryse, tak na druhou stranu i majetnicky a agresivně v situaci ohrožení jeho potřeb a očekávání. Právě vzhledem k časté společné konzumaci alkoholu jsou pak tyto vztahy značně konfliktní. Co se týče motivačního pozadí chování obžalovaného v případě projednávané trestné činnosti, významným faktorem zde bylo citové zaangažování a situační žárlivý a zlobný afekt na poškozenou, která se chovala proti jeho očekávání a potřebám. K tomu přistupoval podíl zkonsumovaného alkoholu, jenž jeho reakce dále primitizoval a měl agresogenní účinky na jeho chování a v neposlední řadě také podíl osobnosti, zejména jeho obecně slabá schopnost modulovat své afekty a regulovat impulsy. Co se týče možnosti resocializace znalkyně zdůraznila, že osobnost jmenovaného je relativně dotvořena a nelze očekávat zásadní strukturální změny, primárně nenesse rysy dissociální, ale za problematické lze považovat jeho nynější vztahové neukotvení po propuštění z posledního výkonu trestu odnětí svobody, kdy byly přerušeny jeho vazby na rodinu. Chybí u něj stabilnější zázemí, vnější opory i motivační zacílení. Dalším negativním faktorem je to, že obžalovaný je formován sociálně problémovým prostředím, ve kterém se před spácháním trestné činnosti pohyboval a kterému se pasivně přizpůsoboval. Vzhledem k povolným a pouze formálně kritickým postojům k nynějšímu životnímu stylu lze očekávat u něj spíše dílčí a kosmetické efekty

případného resocializačního procesu. Vzhledem k uvedeným zjištěním je prognóza resocializace, jak doplnila znalkyně u hlavního líčení, u obžalovaného nevalná, pohybuje se okolo čtvrtého stupně opavské škály resocializovatelnosti, což znamená, že v příznivých případech lze u něj očekávat spíše povrchní dílčí či méně trvalé resocializační efekty. V neposlední řadě znalkyně uvedla, že u obžalovaného nebyly zachyceny sklony k hrubé sebestylizaci a prezentaci ve výhradně dobrém světle. V šetřené věci však nelze nicméně vyloučit blokování a zkreslování údajů v zájmu ochrany své osoby v situaci trestního stíhání.

Soud dále vycházel z důkazů listinných. Předně se jedná o **protokol o provedení domovní prohlídky včetně fotodokumentace a přehledu zajištěných stop** (viz. č.l. 56-77 spisu). Před přistoupením k domovní prohlídce byl obžalovaný Roman T. vyslechnut, přičemž mj. uvedl, jak plyne z protokolu, že vše si vybavuje pouze matně a vzhledem ke své značné opilosti opravdu neví, zda na obžalovanou naléhal a požadoval po ní sex nebo nějaký tělesný kontakt nebo zda ji v pokoji uzamkl, vykonával na ní nějaké sexuální praktiky. Pravdou je, že s Marií H. dělali divné věci. Protokolem je zadokumentován stav hotelového pokoje po spáchání projednávaného trestného činu, kdy z fotodokumentace je zřejmé, že na posteli blíže vstupním dveřím vedoucím do pokoje se nachází dámské kalhotky a dále na zmíněné posteli, na zemi, v místnosti WC i uvnitř záchodové mísy jsou kousky rozstříhané lepící pásky s ustříhnutými černými vlasy. Okno v pokoji je zavřeno. Fotografiemi je též zadokumentováno okolí Hotelového domu Xxx v xxx na ul. xxx č. xxx, jakož i vzhled obžalovaného a poškozené bezprostředně po činu včetně utrpených drobných poranění.

Z odborného vyjádření PČR, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odboru kriminalistické techniky a expertíz, z oboru kriminalistiky, odvětví genetiky, soud zjistil (viz. č.l. 187-189), že tmavočervené skvrny na oděvu poškozené (kalhoty, vesta, tričko, bunda) a botách poškozené jsou lidská krev. Z předložených stěrů ze stop zajištěných z oděvu a bot poškozené označených čísly 8-13 byla izolována DNA pro její následnou analýzu. Analýzou pak byl zjištěn u stop č. 9-12 smíšený profil polymorfismů DNA odpovídající minimálně dvěma osobám, z nichž alespoň jedna je mužského pohlaví. U stopy č. 8 (získané z kalhot poškozené) a stopy č. 13 (z bot poškozené) byl pak stanoven úplný profil polymorfismů DNA odpovídající jedné osobě mužského pohlaví. Dále byly zajištěny stěry z pod nehtů pravé a levé ruky poškozené (stopy č. 14 a 15), z níž byla taktéž izolována DNA pro její následnou analýzu, přičemž tou byl stanoven smíšený profil polymorfismů DNA odpovídající minimálně dvěma osobám, z nichž alespoň jedna je mužského pohlaví. Dále analýzou DNA z vaginálního stěru poškozené byla zjištěna přítomnost úplného profilu polymorfismů DNA odpovídající jedné osobě ženského pohlaví. Přítomnost tzv. mužské složky nebyla zjištěna. Zkoumání byl podroben rovněž kondom extrahovaný z pochvy poškozené lékařem, z předpokládané vnitřní strany kondomu byl odebrán stěr na odběrový tampón, ze kterého se opakovaně nepodařilo stanovit DNA v dostatečném množství a kvalitě k následné analýze DNA. Tento stav mohl být způsoben nepřítomností biologického materiálu v potřebném množství ve stěru nebo již degradovaným biologickým materiálem přítomným ve stěru. Porovnáním získaných profilů autozomální DNA s profilem získaným z bukalního stěru označeného Roman T. bylo zjištěno, že jsou shodné u profilu DNA pocházejících ze stop č. 8, 10, 11, 12, 13, 14 a č. 15. Porovnáním zmíněných profilů autozomální DNA s profilem

pocházejícím z bukálního stěru označeného Mária H. pak bylo zjištěno, že jsou shodné u profilu DNA ze stop č. 14, 15 a u vaginálního stěru poškozené. Dále bylo zjištěno, že jako zůstavitele smíšeného biologického materiálu pocházejícího ze stopy č. 9 a smíšeného biologického materiálu z obou stěrů označených „kontrolní stěr z pod nehtů P+L ruka poškozené Márie H.“ nelze vyloučit osoby, které poskytly bukální stěry označené Roman T. a Mária H.

Rozsah poranění, která utrpěla poškozená, je prokazován rovněž **lékařskou zprávou úrazové ambulance Městské nemocnice Ostrava ze dne 1.2.2015**, kde byla poškozená vyšetřena v 00:18 hod. Ze zprávy plyne, že poškozená utrpěla oděry kůže na pravé i levé tváři, na té rovněž i hematom, další drobná oděrka byla zjištěna na dorsu levé horní končetiny. Další **lékařská zpráva gynekologicko-porodnické ambulance Městské nemocnice Ostrava**, kde byla poškozená vyšetřena téhož dne v 00:46 hod. vyznívá tak, že poškozená utrpěla zevní podlitinu pod levým okem a škrábance na pravé tváři. Hrudník, záda, prsa, ruce a dolní končetiny bez nálezu, konstatován je negativní gynekologický nález po styku, pochva bez poranění, ze zadní klenby pochvy byl extrahován kondom.

Obžalovaný Roman T. i poškozená Mária H. se podrobili dne 31.1.2015 orientační dechové zkoušce na alkohol, kterou byla zjištěna hladina alkoholu u obžalovaného ve 20:23 hod. 2,22 promile a u poškozené ve 20:27 hod. 2,65 promile (viz. č.l. 35, 235). Z protokolu o lékařském vyšetření při ovlivnění alkoholem a zprávy z protialkoholní záchytné stanice (viz. č.l. 37-38) plyne, že dne 31.1.2015 ve 23:55 hodin bylo zjištěno u obžalovaného dechovou zkouškou 1,70 promile alkoholu, odběr krve odmítl.

Ze sdělení společnosti JARENA Centrum s.r.o. soud zjistil, že poškozená H. byla ubytována v Hotelovém domě Xxx dříve od 29.7.2014 do 23.9.2014 na pokoji č. 443 společně s Martinem B., od 23.9.2014 do 30.9.2014 na pokoji č. 710 společně se dvěma dalšími ženami a od 30.9.2014 do 27.10.2014 na pokoji č. 319 s obžalovaným Romanem T. V následujícím období až do 31.1.2015 již v daném zařízení nebyla dlouhodobě ubytována, jednalo se pouze o opakované sporadické ubytování na jednu noc asi jedenkrát za měsíc, kdy přespávala na pokoji obžalovaného T. Dále bylo zjištěno, že poškozená v posledním období pobývala na různých místech a neměla žádné pevné zázemí, což je doloženo mj. rovněž zprávou Magistrátu města Frýdek-Místek (viz. č.l. 208) a sdělením Obvodního oddělení Policie ČR Brušperk (č.l. 372), z nichž plyne, že zhruba od prosince roku 2013 do března 2014 bydlela společně s Jakubem K., Bohumilem K. u Oldřicha L. v xxx, kde se za nimi stahovali další muži, všichni požívali alkohol, drogy a páchali drobné přestupky. Soud dále k osobě poškozené zjistil, že je matkou nezletilého J. K., nar. xxx, jež byl svěřen rozsudkem Okresního soudu v Ostravě, sp.zn. 0P257/2014 ze dne 30.5.2014 do péče otce Pavla K., s nímž obžalovaná žila ve společné domácnosti do 30.7.2013 (viz. č.l. 212). K návrhu obhajoby soud rovněž ověřil, zda poškozená byla v minulosti hospitalizována či ambulantně ošetřena v Psychiatrické nemocnici v Opavě, jak tvrdil obžalovaný, přičemž ze sdělení tohoto zdravotního zařízení je patrné, že tomu tak nebylo (viz. č.l. 370).

K osobě obžalovaného Romana T. soud zjistil, že v opise RT má 2 záznamy. K odsouzení z roku 1987 pro trestný čin omezování osobní svobody dle § 231 odst. 1

tr. zák. č. 140/19661 Sb. nelze přihlížet, když zde platí právní fikce o neodsouzení. Naposledy byl obžalovaný odsouzen rozsudkem Krajského soudu v Ostravě, sp.zn. 36T 12/2001, ze dne 11.10.2001 pro trestný čin vraždy dle § 219 odst. 1 tr. zák. k trestu odnětí svobody v trvání 11 roků a 6 měsíců, kdy činu se dopustil vůči své manželce (viz. č.l. 286 a násl.). Dne 20.12.2011 byl z výkonu tohoto trestu podmíněně propuštěn se stanovením zkušební doby v trvání 6 roků, tj. do 20.12.2017. Nyní projednávané trestné činnosti se tak dopustil ve zkušební době tohoto podmíněného propuštění. Od propuštění z výkonu trestu se nezdržuje v místě trvalého bydliště, pobývá na ubytovně a je nezaměstnaný. Od 21.12.2011 je veden v evidenci uchazečů o zaměstnání, přičemž pobírá dávky pomoci v hmotné nouzi, konkrétně doplatek na bydlení a příspěvek na živobytí v celkové výši 6.200,- Kč. Hodnocení chování obžalovaného nyní ve výkonu vazby vyznívá pozitivně, chová se slušně, plní si stanovené povinnosti, přičemž byl umístěn do oddělení výkonu vazby se zmírněným režimem. Z dalších listinných materiálů vztahujících se k jeho osobě konkrétně z usnesení Policie ČR, Městského ředitelství policie Ostrava, 8. oddělení obecné kriminality Zábřeh, č.j. KRPT-23855-11/TČ-2014-070778-0807, ze dne 12.2.2014 a č.j. KRPT-99073-29/TČ-2014-070778-0807, ze dne 21.5.2014, o odložení trestní věci pak vyplývá, že obžalovaný T. byl opakovaně policií šetřen pro podezření ze znásilnění své bývalé přítelkyně Denisy B. a to na základě jejího trestního oznámení, k čemuž mělo dojít ve dnech 30.1.2014 a 1.5.2014, přičemž věci byly odloženy, protože následně poškozená vzala zpět svůj souhlas s trestním stíháním Romana T. Jmenovaná poté dne 9.5.2014 spáchala sebevraždu, což bylo rovněž předmětem prověřování ze strany policie (viz. č.l. 292-298).

Po takto provedeném dokazování a vyhodnocení všech shora uvedených důkazů jednotlivě i v jejich vzájemných souvislostech, jak to předpokládá ustanovení § 2 odst. 6 tr.ř., dospěl nalézací soud k závěru, že zde existuje dostatek právně relevantní a procesně použitelných důkazů, které při plném respektování zásady volného hodnocení důkazů a zásady formální logiky umožňují bez důvodných pochybností učinit závěr, že obžalovaný Roman T. se dopustil vůči poškozené Márii H. dne 31.1.2015 jednání, jak bylo popsáno ve výrokové části rozsudku, které soud právně kvalifikoval jako pokus zvlášť závažného zločinu znásilnění dle ustanovení § 21 odst. 1 k § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku. Bylo totiž dostatečně prokázáno, že obžalovaný jako plně trestně odpovědný subjekt, což je zřejmé ze závěrů znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie MUDr. Karla Kunčara (jenž konstatoval, že rozpoznávací schopnosti byly u obžalovaného plně zachovány, schopnosti ovládací byly toliko lehce nepodstatně sníženy vlivem prosté opilosti, k níž došlo na základě jeho svobodného rozhodnutí), ve shora vymezenou dobu po opakovaném dostavení se poškozené na jeho pokoj pro osobní věci a po jejím odmítnutí, aby u něj zůstala ještě jednu noc, této znemožnil odejít, uchopil ji za ramena, povalil na postel na záda, nedbal na její aktivní odpor a volání o pomoc, naopak při snaze poškozené vstát z postele ji udeřil pěstí do obličeje a když neustávala volat o pomoc, jí ovázal lepící páskou hlavu, přes ústa a nos, což jí znesnadňovalo dýchání, stáhl jí kalhoty i kalhotky a s cílem vykonat soulož se ztopořeným pohlavním údem na ni naléhal, avšak díky aktivnímu odporu poškozené nedošlo k vsunutí pohlavního údu do její pochvy, kdy svého jednání zanechal až poté, co byl vyrušen klepáním na dveře a byl vyzván policií, aby odemkl dveře, čímž zůstalo jeho jednání ve fázi pokusu, přičemž svým jednáním způsobil poškozené Márii H. podlitinu pod levým okem, povrchové odřenininy na pravé tváři i hřbetu levé ruky a

především posttraumatickou stresovou poruchu, v době prvního vyšetření znalcem dne 27.3.2015 se projevující vyplavení masivních pocitů studu a ztráty sebeúcty s uvědoměním si narušení sexuální integrity, s předpokladem, že prožitek ztráty duševní, sexuální a osobní integrity je natolik hluboký, že u poškozené, jakožto osobnosti s komplexním multitraumatem v anamnéze, bude mít trvalé devastující účinky v oblasti socializačních schopností, jejímž konkrétním projevem může být totální životní debakl včetně bezdomovectví, jakožto přímý důsledek jednání obžalovaného, přičemž posttraumatická stresová porucha přetrvávala nejméně do 23.11.2015 a u poškozené se zobrazovala nadále mj. ve formě emocionální lability, tenze, úzkostného zpracovávání reality, pocitů viny, znovuprožívání traumatu a depresí. Dle názoru nalézacího soudu tuto duševní poruchu a konstatované zdravotní problémy zejména psychického rázu nutno podřadit vzhledem k jejich délce trvání a intenzitě negativních dopadů na život poškozené pod těžkou újmu na zdraví, když naplňují kritéria § 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku, neboť se jedná o déletrvající poruchu zdraví výrazně překračující dobu 6 týdnů. Protože se provedeným dokazováním nepodařilo jednoznačně prokázat, zda došlo při projednávaném incidentu ze strany obžalovaného, byť jen k částečnému zasunutí pohlavního údu do pohlavního ústrojí poškozené, bylo jednání obžalovaného kvalifikováno pouze jako pokus trestného činu znásilnění ve smyslu ustanovení § 21 odst. 1 tr. zákoníku, neboť jeho jednání bezprostředně směřovalo k vykonání soulože proti vůli poškozené za použití fyzického násilí. Obžalovaný tak svým jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty, pokusu trestného činu znásilnění dle § 21 odst. 1 k § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku, jak již bylo zmíněno shora, přičemž z hlediska subjektivní stránky jednal ve vztahu k základní skutkové podstatě v přímém úmyslu ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť chtěl i za cenu užití násilí proti vůli poškozené dosáhnout soulože, ve vztahu ke kvalifikované skutkové podstatě dle odst. 3 písm. c) § 185 tr. zákoníku, tj. způsobení těžké újmy na zdraví, je pak spatřováno zavinění ve formě úmyslu eventuálního podle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, protože obžalovaný vzhledem k okolnostem případu, zejména způsobu provedení a svým osobním poměrům si musel být vědom toho, že tento jeho čin může mít dlouhodobý negativní dopad na psychiku poškozené a její duševní zdraví. K tomu nutno zdůraznit, že dle § 17 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku k okolnosti, která podmiňuje použití vyšší trestní sazby se přihlídně, jde-li o těžší následek i tehdy, zavinil-li jej pachatel z nedbalosti, tzn. že v daném případě by postačovala i nedbalost.

Přestože obžalovaný ve své výpovědi v přípravném řízení i ve svých vyjádřeních u hlavního líčení, když jinak nevypovídal, rozhodně popřel, že by se vůči poškozené dopustil sexuálně motivovaného násilného jednání, tedy že by se snažil proti její vůli na ní vykonat soulož, hájí se tím, že sice se vůči poškozené choval v kritické době určitým způsobem násilně, avšak pouze proto, že byla hysterická z důvodu údajné ztráty mobilu a posléze z důvodu značného ovlivnění alkoholem došlo k hádce, při níž poškozená křičela tak hlasitě (dokonce se snažila vyskočit z okna), že se obával, aby nebyl vyhozen z ubytovny z důvodu rušení klidu, proto se jí snažil uklidnit a mj. jí chtěl přelepit ústa lepící páskou, soud jeho obhajobě neuvěřil, neboť nemá oporu v provedených důkazech. Jednak samotná vyjádření obžalovaného ať již v podané výpovědi (i v souvislosti s domovní prohlídkou) či písemném vyjádření jsou částečně rozporná, jednak neskýtají logickou odpověď, proč poškozenou z důvodu jejího údajného nevhodného chování z pokoje prostě nevyvedl, nýbrž naopak jí v odchodu bránil. Vzhledem k závěrům znalkyně psycholožky Mgr. Niny

Grossmannové lze navíc tento postoj obžalovaného vnímat do značné míry jako účelový, když obžalovaný je osobou snadno vychylitelnou, je u něj zřejmá připravenost podléhat impulsům zejména v zátěžových partnerských situacích, která v daném případě nastala, je-li navíc přítomen faktor alkoholu, přičemž v zájmu ochrany své osoby v situaci trestního stíhání, při vědomí závažnosti trestného činu, který mu je kladen za vinu, u něj lze logicky předpokládat blokování a zkreslování údajů.

Kromě obecného doznání obžalovaného, že mezi ním a poškozenou došlo v kritickou dobu ke konfliktu a že se choval vůči ní násilně (úder rukou do obličeje, manipulace s lepící páskou ve snaze zalepit jí ústa), je tento spolehlivě usvědčován především výpovědí samotné poškozené Marie H., která i při zohlednění dalších důkazů vyznívá věrohodně a koneckonců je podporována i závěry znalkyně psycholožky Mgr. Michaely Mrowetz, z nichž jasně plyne, že znaleckým vyšetřením u poškozené nezjistila, že by měla snahu záměrně zkreslovat prožité události, vymýšlet si a takto přitížit obžalovanému, naopak u poškozené byly evidentní tendence spíše na kontaktech s obžalovaným hledat nějaká pozitiva. Svědkyně H. jak v přípravném řízení, tak v rámci hlavního líčení opakovaně potvrdila, že kritického dne večer si přišla na pokoj obžalovaného jen pro tašku s osobními věcmi, nechtěla u něj již přespat, chtěla odejít, protože křičela a volala o pomoc, omotal jí hlavu včetně úst a nosu lepící páskou a následně využívaje své fyzické převahy jí stáhl kalhoty, roztrhal kalhotky a naléhal na ni s obnaženým ztopořeným pohlavním údem. Nebyla však schopna s určitostí říci, zda došlo k vniknutí pohlavního údu do pochvy či nikoliv, ani vysvětlit, za jakých okolností a kdy mohlo dojít k chráněnému pohlavnímu styku, při němž by zůstal v její pochvě kondom, extrahovaný při gynekologické prohlídce po činu. K objasnění těchto okolností nebyly zjištěny potřebné poznatky ani genetickou expertizou vaginálního stěru poškozené a zajištěného kondomu. Byť z výpovědi poškozené nevyplývá, že by přímo verbálně obžalovanému sdělila, že s ním nechce mít v danou dobu pohlavní styk a on se v tomto směru taktéž neměl verbálně vyjadřovat, neexistence slovního projevu, jímž by se domáhal soulože, je zde plně nahrazena faktickým jednáním obžalovaného jasně směřujícím k docílení jeho sexuálního uspokojení formou soulože přes odpor poškozené.

Výpověď poškozené H. navíc nestojí osamocená, naopak je podporována řadou dalších důkazů. Předně svědek Jaroslav F. potvrzuje, že po příchodu ke dveřím obžalovaného slyšel v pokoji pláč ženy, obžalovaný otálel s otevřením dveří, snažil se odstranit stopy použití lepící pásky, poškozená byla bez spodního prádla, evidentně v šoku, neschopná řeči, bála se kontaktu s obžalovaným a prakticky ihned po činu jim sdělila, že se jí snažil obžalovaný znásilnit. Potvrdil rovněž, že na sobě neměla oblečenou zimní bundu, což jen potvrzuje pravdivost verze poškozené, že na pokoj přišla jen pro tašku s osobními věcmi, aniž by tam chtěla setrvat další noc. To, že měla v době činu oblečenou bundu, je doloženo rovněž pořizovanou fotodokumentací, kde jsou zadokumentovány i stržené kalhotky odložené na posteli, jakož i lepící páska s vlasy poškozené. K tomu přistupuje rovněž výpověď svědka T. potvrzujícího, že slyšel před příchodem policie z pokoje obžalovaného vzlyk ženy a volání o pomoc, jakož i slova „nech mě být, proč mi to děláš“. I tento svědek hovoří o tom, že po zpřístupnění pokoje byla poškozená značně rozrušená, měla krvavé zranění v obličeji a bála se kontaktu s obžalovaným. V neposlední řadě jmenovaný dosvědčil, že obžalovaný se choval hrubě i ke své dřívější známé Denise B., což je doloženo i usneseními o odložení věci ohledně podezření z trestného činu znásilnění, a to

z důvodu následného nesouhlasu této poškozené s trestním stíháním Romana T. Svědkyně Danuše S. tak potvrdila, že klíč od pokoje č. 535 měli jen obžalovaný, druhý byl na recepci, tudíž poškozená neměla vlastní klíč, aby si mohla odemknout dveře a odejít z pokoje obžalovaného v kritickou dobu, jak ten tvrdí na svou obhajobu. Fakt, že obžalovaný svým jednáním vyvolal u poškozené Márie H. závažné zdravotní problémy psychického rázu, je prokazován znalci z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinické psychologie MUDr. Richardem Bosákem a Mgr. Michaelou Mrowetz, jak již bylo rozvedeno v úvodní části odůvodnění rozsudku.

Po takto provedeném hodnocení důkazů soud dospěl k závěru, že zde není žádný logický důvod nevěřit poškozené, že se obžalovaný vůči ní dopustil jednání, jak v průběhu trestního řízení ve svých výpovědích uvedla, kdy zjištění plynoucí z provedených důkazů dovolila soudu spolehlivě ustálit skutkový stav věci, jak je popsáno ve výrokové části rozsudku.

Při ukládání trestu hodnotil soud ve smyslu ustanovení § 39 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. zákoníku v návaznosti na § 38 odst. 1 tr. zákoníku všechny okolnosti rozhodné z hlediska úvah o účelu trestu, jeho druhu a výměry. Bylo přihlédnuto k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním poměrům obžalovaného, jeho dosavadnímu způsobu života i možnostem nápravy. Trest byl volen tak, aby splnil svůj účel jak z hlediska individuální, tak i generální prevence. Lze konstatovat, že obžalovaný se dopustil trestné činnosti s vyšším stupněm společenské škodlivosti, neboť je nepochybné, že v míře významné narušil zájem společnosti na zajištění práva všech osob na svobodné rozhodování o svém pohlavním životě, jakož i zájem na ochraně lidského zdraví, což má odraz v zákonem stanovené trestní sazbě, která činí u zvláště závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku 5 až 12 let odnětí svobody. Z výše uvedeného je evidentní, že trest odnětí svobody musel být nepodmíněný. Při stanovení konkrétní výměry trestu soud vzal v úvahu, že obžalovaný vykazuje výrazné sklony k páčání násilné trestné činnosti, což lze dovozovat nejen z jeho předchozího odsouzení pro trestný čin vraždy, nýbrž i z výpovědi svědků a dalších listinných důkazů prokazujících, že se násilně choval i vůči své dřívější přítelkyni. Konstatované odsouzení pro trestný čin vraždy rozsudkem Krajského soudu v Ostravě, sp.zn. 36T 12/2001, je výraznou přitěžující okolností ve smyslu ustanovení § 42 písm. p) tr. zákoníku, navíc nelze přehlédnout, že se nyní projednávané trestné činnosti dopustil ve zkušební době podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Zohledněno rovněž bylo, že u něj nejsou příliš dobré předpoklady pro resocializaci, byť tato není podstatně ztížena ani vyloučena. Žádnou polehčující okolnost soud u obžalovaného neshledal. Po zvážení všech okolností případu, výše uvedených skutečností i faktu, že se obžalovaný dopustil žalované trestné činnosti v relativně krátké době po podmíněném propuštění z posledního výkonu trestu, z čehož lze dovozovat, že dříve uložený nepodmíněný trest odnětí svobody nepůsobil na obžalovaného dostatečně výchovně, byl tomuto uložen podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku trest odnětí svobody v trvání 11 roků, tedy trest blíže samé horní hranice zákonné trestní sazby a pro účely výkonu tohoto trestu byl podle § 56 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou, když takové zařazení vyplývá přímo ze zákonné úpravy. Soud nepřistoupil k mimořádnému zvýšení trestu odnětí svobody ve smyslu ustanovení § 59 odst. 1 tr. zákoníku, jak bylo požadováno státním zástupcem, neboť takové zvýšení trestu je pouze možností fakultativní a záleží na úvaze soudu, zda k tomuto postupu přistoupí či nikoliv. Faktem

je, že obžalovaný znovu spáchal zvlášť závažný zločin, ať již byl pro jiný zvlášť závažný zločin potrestán, závažnost nyní spáchaného zvlášť závažného zločinu je vysoká a možnost nápravy obžalovaného je ztížena, jak bylo konstatováno shora, přesto je soud toho názoru, že výše horní hranice zákonné trestní sazby trestu odnětí svobody v případě trestného činu znásilnění podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku je dostačující k adekvátnímu potrestání obžalovaného a uložení trestu odnětí svobody téměř na samé horní hranici této nezvýšené trestní sazby zcela vystihuje stupeň společenské škodlivosti jeho jednání.

Poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR se sídlem Praha 3, Orlická 4/2020 se připojila k trestnímu řízení řádně a včas s nárokem na náhradu škody ve výši 2.278,- Kč, kterážto škoda vznikla nesením nákladů na ambulantní lékařskou péči poskytnutou poškozené Márii H.. Jelikož škoda vznikla v důsledku protiprávního jednání obžalovaného Romana T., přičemž mezi jednáním obžalovaného a vzniklou škodou byla zjištěna příčinná souvislost, rozhodl soud podle § 228 odst. 1 tr.ř., že obžalovaný je povinen uhradit způsobenou škodu výše zmíněné společnosti v plném rozsahu.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání **do 8 (osmi) dnů** ode dne doručení jeho písemného vyhotovení u Krajského soudu v Ostravě.

O odvolání rozhoduje Vrchní soud v Olomouci.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká.

Odvolání musí být ve lhůtě 8 (osmi) dnů od doručení písemného vyhotovení rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání má i poškozený, ale toliko do výroku o náhradě škody, pro nesprávnost toho výroku nebo proto, že tento výrok učiněn nebyl.

V Ostravě dne 9.12.2015

Za správnost vyhotovení:
Bc. Kateřina Matušinská

JUDr. Renata Gilová v.r.
předsedkyně senátu

